

[Olufson.]

det Tal, vi saa i sidste Uge, 77 000—78 000 arbejdsløse. Alene danske Arbejdsmænd har 26 622 ude og Landarbejderne godt og vel 5 000. Hertil kommer saa hele den Flok, der ikke er kontrolleret som arbejdsløse, dels de, der er ude og ikke har Spor af Understøttelse tilbage, og dels de mange, som i denne Vinter er kommet ind under den moderne Form for Høveriarbejde, en Form, som desværre er blevet nødvendiggjort og er blevet gennemført i adskillige Landkommuner, hvor Landarbejderne, dels de organiserede, men i mange Tilfælde mest de uorganiserede, ikke har haft Spor at leve af. Som Følge deraf har man ligefrem inddelt Kommunerne efter Ejendomsskyld og sagt: Saa og saa stor Ejendomsskyld giver en Mand en Dag hver Uge; og paa den Maade har man, om jeg maa bruge det Udtryk, liciteret Arbejderne ud. Hele denne mægtige sociale Ulykke er Baggrunden for Forslaget og er medvirkende til, at Forslaget kommer nu og, forekommer det mig, med større Kraft end nogen Sinde før. Vi ser jo ogsaa, at disse Forhold, som vi er kommet ind i, vækker Opmærksomhed langt udenfor egentlige Arbejderkredse; ikke mindst indenfor danske Husmandskredse er man klar over, at der maa gøres noget ekstraordinært for at imødegaa den sociale Ulykke, som Arbejdsløsheden er.

Netop i disse Dage har de jyske Husmænd holdt Februarmøder; og rundt omkring paa disse Februarmøder har Dagsordenen været: Arbejdsløsheden og Landbondommen. De to Ting har ligget de jyske Husmænd paa Sinde; de har drøftet dem paa deres Møder; og overalt har de vedtaget Resolutioner, der klart viser, hvilken Vej de mener man skal gaa. Disse Resolutioner understreger de Forslag, vi har fremsat. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en lille Smule af Resolutionen fra Aalborg Amt. Aalborg Amts Husmænd, altsaa Husmændene oppe fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup's Egn, siger heri — det er rart at høre en Røst, der klinger lidt forskelligt fra den, det ærede Medlem plejer at lade høre her i Tinget:

„Med Henblik paa den fortvivlede Arbejdsløshedssituation, som virker ødelæggende for Ungdommen og bringer Nød og Arbejdsløshed ind i mange Arbejderhjem, maa vi paa det alvorligste henstille, at der fra Regeringens Side indledes en kraftig Aktion overfor dette Samfunds-
onde.

Op saa tilføjes der længere nede:

„Som et vigtigt Middel mod Arbejds-

løsheden maa vi kræve en Jordlovgivning gennemført bestaaende af fuld Grundskyld, eventuelt Ekspropriationslovgivning, saaledes at der virkelig kan foregaa en stærk Forøgelse af Landbrugernes Tal, da dette vil faa en mægtig Virkning overfor Arbejdsløsheden, direkte ved at standse Strømmen fra Land til By og indirekte ved, at en stærk Forøgelse af Landbrugernes Tal vil give Arbejde til en Mængde andre Erhverv.“

Husmændene her peger altsaa netop paa det samme, som vi har set Husmænd i andre Egne af Landet pege paa. Nu har jeg ved tidligere Lejligheder set, at den højtærede Landbrugsminister ikke har taget disse Udtalelser fra Husmænd saa alvorligt, som han burde. Jeg tror nok, det var i Anledning af en Resolution fra De samvirkende jyske Husmandsforeningers Sendemandsmøde, at den højtærede Landbrugsminister tillod sig at bruge Udtrykket: „barnlige Sjæle“. Jeg for mit Vedkommende maa fastholde, at det, der ligger bagved denne Resolution, det, der ligger bagved Sendemandsmødernes og Februarmødernes Krav, netop er, at de danske Husmænd har set, at Jorden bliver mere og mere utilgængelig for deres Børn, at det netop er deres Børn, der kommer ind til Byerne og rekruterer de arbejdsløses Rækker. Det er dem, der sidst er kommet ind til Byen, der først kommer ud i Arbejdsløsheden, og netop derfor understreger de dette Punkt saa kraftigt, som de gør. Man kan ikke afvise det med den Bemærkning, at det er barnlige Sjæle, der er fremkommet med disse Resolutioner. Der ligger bagved disse en dyb Erkendelse af den Skavank, vort Samfund i Øjeblikket lider af. Jeg maa maaske i samme Forbindelse henlede Opmærksomheden paa en Resolution, der er blevet omdelt her paa Rigsdagen den 23. Januar, en Resolution, hvorunder det ærede Medlem Hr. Himmelstrups og det ærede Medlem Hr. Tvedegaards Navne staar. Disse to Resolutioner er gode at sammenligne, fordi de er stik modsatte: den ene fra Landboforeningen og den anden fra Husmandsforeningen. Det er Interessekampen, Klassekampen, der her giver sig Udtryk, det er Underklassen mod Overklassen. Medens man fra den ene Side søger at værne Jorden, at fastholde den for Privatkapitalen, søger man fra den anden Side — ligesom Socialdemokratiet — at frigøre Jorden fra Kapitalen, føre den over til Samfundet og derigennem gøre den lettere tilgængelig for Arbejderne. Det er netop dette, disse to Lovforslag gaar ud paa. Vi prøver paa at frem-